

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни ҳимоя қилган ит қиссаси

19:01 / 28.04.2017 3703

Насронийлар мўғил қабилаларига уларни насроний динига киритиш учун даъватчиларини юборар эдилар. Туғёнкор золим Хулокухон ўзининг насроний хотини Зафархотун сабабли уларга даъват йўлини очиб берар эди. Бир куни мўғилларнинг амирларидан бири насронийликни қабул қилгани сабабли уюштирилган катта тантанага насронийларнинг бошлиқларидан бир жамоаси ташриф буюрди.

Насроний даъватчилардан бири Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни сўка бошлади. У ерда ов ити боғланиб турарди. Насроний даъватчи Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни сўкишни бошлаганда ит қаттиқ безовталаниб, вовуллай бошлади. Сўнгра насронийга ташланиб, уни қаттиқ тирнади. Қийинчилик билан уни қутқариб олишди. Шу ерда ҳозир бўлганлардан бири: “Итнинг бундай қилиши Мұҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳақида айтган гапинг учун бўлди”, деди. Насроний: “Йўқ, бу ит қайсар ит экан. Қўлим билан ишора қилаётганимни кўриб, мени уради деб ўйлади ва шунинг учун менга ташланди”, деди. Сўнгра яна Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни баттар сўка бошлаган эди, Ит боғичини узиб юборди ва насронийнинг бўйнига ташланиб, унинг бўғизидан юлиб олди. Шу ондаёқ насроний ўлди. Бунинг сабабидан мўғиллардан қирқ мингтаси исломни қабул қилишди.

Бу воқеани Аллома ибн Ҳажар Асқалоний “Ад-Дурагул камина”номли китобида келтирган.

Аллоҳу акбар! Ҳайвонлар ҳам Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳақорат қилишини кўтара олмас экан!!!.

Ҳа, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни истеҳзо қилганлар ана шундай аянчи ўлим топадилар. Қуйидаги оятлар сўзимизнинг тасдиғидир:

إِنْ جَلْ جَلْ مُسْتَبْزَهْ رُوْسَهْ كَانْ يَفَكْ (95)

Яъни, “Албатта, биз сизни масхара қилувчиларни (жазолаш учун) кифоя қилурмиз.” (Хижр;95)

36) رَمْزُلُ ۖ رُوسٌ دُبَّعٌ فَالْكَبُولِ سِيَّلٌ

Яъни, “Аллоҳ ўз бандасига (яъни, Мұхаммадға уни асрашда) етарли эмасми?!” (Зумар;36)

3) رَثْ وَكْلٌ رُوسٌ رَثْبَلٌ وَهَكَئِنْ أَشْنَإِ

Яъни, “Албатта, ғанимингизнинг ўзи (барча яхшиликлардан) маҳрумдир.” (Кавсар;3)

آن يُمْ مَبَارَعْ مُدَلْ دَعَأْ وَرَحَّلَ أَوْ آيْنَ دَلَا يَفُولَ لِمُهَنَّعَلُ وُسَرَّوَ مَلَلَ نَوْدُيَ نَيَّلَانِإِ 57) بَارَحَّلَ رُوسٌ

Яъни, “Албатта, Аллоҳ ва унинг пайғамбариға озор берадиган кимсаларни Аллоҳ дунёда ҳам, охиратда ҳам лаънатлар ва улар учун хор қилувчи азобни тайёрлаб қўйгандир.” (Аҳзоб;57)

«: مَلْسُونِ يَلْعَهُ لِصَوْلَلَةِ لُوسَرَلَاقِ لَاقِيَضَرَرَرَرِيَرُهِ يَبَأَنَعْ نِإِ ۚ يَرَاحُبْلَهُ أَوَرْ ... بَرَحَلَابُهُتْنَدَّقَفَّاَيَلَوَ يَلِيَدَاعَنَمَ لَاقِيَلَاعَتِهِ لِلَّا

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар: “Албатта Аллоҳ таоло: “Кимки менинг дўстимга душманлик қилса, Мен унга уруш эълон қилурман”, деди.” Бухорий ривояти.

مُكْدَحَأْ نَمْؤِيَّلَ مَلْسَوْهَيَلَعَهُ لِصَوْلَلَةِ لُوسَرَلَاقِ لَاقِيَضَرَرَرَرِيَرُهِ يَبَأَنَعْ نِإِ ۚ يَرَاحُبْلَهُ أَوَرْ ... نِيَعَمْجَلَهُ دَلَأَوْ نَمَهُيَلِإِ بَحَأْنَوْكَأَيَّتَحْ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Сизлардан бирортангиз то мен унга ота-онаси, фарзанди ва жамики инсонлардан кўра суюклироқ бўлмагунимча ҳаргиз (комил) мўмин бўла олмайди”, дедилар. Бухорий ривояти

Құдратуллоҳ Сидиқметов